

Dese sijn gemeenlyk jonge losvollen; dewelke haar vrienden van dit haar voornemen verwistigd hebbende / soo laten dese niet na / sig ter bestemder tjd gewapend bp deselbe te vervoegen / om haar dit schoone werk te helpen uitvoeren ; 't welk nochtans selden gebeurd / sonder datse met beblorde koppen daar van daan komen / als uit dit volgende voorbeeld ten overvloede kan blijken.

Den Marquis van Villa Hermosa / en den Hertog van Vejar waren die gene / die'er ons in den jare 1679. dit scaaltje van verschafteuen. Den Hertog ging des abonds omtrent negen uuren uit sijn huis / bp sig hebbende honderd fakkelen van wit wasch / die twee aan twee voorz en om hem gedzagten wierden. Voorz hem heenen gingen seslig van sijne vrienden / en honderd agter hem / welke alle haar Pagies en Lakenpen bp sig hadden. Dit maakte / gelijk men denken kan / een tamelijk lange processie. Een ieder heeft' er de weet van / wanneer dit werk dooz luiden van sulken aansien / staat verrigt te worden. Alle de Dames sijn dan aan de Vensters / met Capijten / op haar Balcons / daar ten wederzynen fakkels sijn aangehegt / om andere te better te kommen sien / en van andere te beter gesien te worden.

Chans gaat den Bidder van de Discipline voor bp met sijn gevolg / en groet het Edele geselschap: maar het gene waar uit die moest te ontstaat / is / dat somtijds den anderen Disciplinant / die sig en moediger en welgemaakter agt te sijn / als de eerste / ook dooz die eigenseit straat komt passeren / met een gevolg niet minder talryk / en wel gewapend als het voorzaande. En dit was just het gene / 't welk voorviel tussen die twee Heeren / die wy soo eben genoemd hebben; waar van den eenen soo wel als den anderen de hooger hand wilde hebben / en geen van beide genegen was te wachten.

De Kneegts van dese twee strijdende partyen / stieten malkander de Fakkels in 't aangesigt / verbzandende daar dooz elckanders haire en baarden / en de vlyenden van den eenen trokken de degens tegen die van den anderen. Ondertussen sogten onse twee Helden / die geen andere wapenen als haar geesels hadden / malkanderen op / en malkander eindelyk gebonden hebbende / vingen spreen opsonder twee gevegt aan; dat wel bloedig / maar egter niet doodelyk was. Dese / na datse de roeden om malkanders ooren aanslikken geslagen / ende den grond als mit kleine stukjes van het tour / waar van die gemaakt waren / besaid hadden quamense tot buisslagen / niet anders als of het stokken-dragers geweest waren. Eindelyk moest den Hertog van Vejar voor den Marquis de Villa Hermosa / als voor ditmaal de sterkste synde wijsken. Men raapte de gehoochene roeden weder op / en herstelde die soo goed als men kunde. De groote Muts / die inde goot was geraakt / wierd weder afgebaagd / en op het Hoofd van den Disciplinant gesield. De gequetsien wierden te huis gebragt / en de andere herbarten de processie staatelijker als te vooren / ten minsten de helste van de Stad rond gaande. Egter moet men sig niet verbeelden / dat

hoedanigen wyle deselve sig discipline ren.

't Welk dikwils quade gevolgen na sig sleept. Voorbeeld hier van in den Marquis de Villa Hermosa, en den Hertog van Vejar.

Die malkander ontmoetende, niet wyken willen,

Waar door een bloedig gevegt, tussen haire en haire gevolg ontstaat.

In het welke den Marquis de overhand behoud.

Waar van
den Her-
togg te ver-
geets re-
venge
lockt.

Groote
maaltyden
in dierge-
lyke gele-
gheden
aangeregt.

Idele lof-
uitingen
aan den
Discipli-
nant, we-
gens sijn
gedrag
gegeven.

Waare
boetveer-
dige ver-
wekken
medely-
den in het
aanschou-
wen.
Haar lui-
der ellen-
dige toe-
stel, en
sware ka-
stydinge.

alles wat in dese gelegenigheden vooral te verachten is / daar word seer ernstig in gebogen / doorgaans verscheide Luiden gequist / en somtijds ook wel dood geslagen. Ook warden de oude vandschappen by dese gelegenigheden wel weder opgehaald / en een ledet soekt sig na syn uiterste vermogen van deselve te wreken. Ook is waar dat den Hertog des volgenden daags wel gelegenheid had / om revenge van't gepasseerde te nemen ; maar den Koning van dit vooral onderrigt syn de/let so wel hem als den Marquis verbieden / uit haer huijen te gaan.

Maar om nu weder te komen tot het gene in diergelyke gelegenigheden word gepleegd / soo moet men weten / dat als dese groote Debortissen weder te huis komen / sp haer een groote maalijd bereid vinden / en die nog wel uit allerhande soorten van vleesch is coegerect ; en dat het selve altoog geschied op een der laatste dagen van de goede week : want sp gelooven dat sy na het vertijgen van soo groot en heilig een werk / wel een weinig quaads bedrijven mogen.

Hooz af dan laat sig den Patiente de schouderen een gecruisen tyd wijnen / met spongien die in assijn en zout gedoopt sijn / op dat'et geen geklonterd bloed mogt blijven / en daar na komen te verrotten. Hier na gaat hy met sijn vrienden aan tafel sitten / en ontsangd van deselve vele lostuitingen / welke hy sig inbeeld wel verdienst te hebben. En ledet segt hem op sijn beurt / dat'et by geheugenig van menschen / nolt iemand segt niet soo veel bevalligheid en goede gracie gedisciplineert heeft. Hy bergzooten alle de daden door hem gepleegd / maar boven alle het geluk van die Dame / om welke hy dese Galanterie heeft aangevallen. Dese gansche nage werd dooz gebzagt met dit slag van bedrijven / en ditzwils is die gene / die sig selven soo wel heeft gegeefseld / daar van soo swak en sick / dat hy den volgenden Paaschdag niet kan ter misse gaan. Geloosd niet/mijn Heer / dat ik dit verhale om slechts U Ed. te ver- maken / of het verhaal selve eenigslig opschikte ; alles wat ik U Ed. dies aangaande segge / is waartelijc na de letter / ook en schrywe ik niet / of U Ed. sal de waarheid van het selve konnen verstaan / uit alle die oit tot Madzid geweest sijn.

Ebenwel en belet dit niet / dat'et ook war boetvaardige gebonden warden / welkers aanschouwen alleen iemand tot mededogen bewegen moet. Dese sijn gek eed op deselve wyse / als die gene die sig Disciplineren / uitgesondert dat sp van de schouderen tot op de middel toe / naakt sijn / en haar lichaam / dooz een nauwe of enge mat / soo geperst en gedzon- gen hebben / dat de huid die tussen beiden gesien word / daar van ge- heel paars en blauw is. Haar armen sijn ook met diergelyken mat omringd / en daar dooz geheel uitgestrekt. Over haar rugge en armen dragen sp bloote degens / selfs tot seben in't getal toe ; dewelke haar querten soo ras sy sig maar een weinig te sterk bewegen / of wan- neerde komen te struikelen of te vallen : dat seer ditzwils gebeurd / om datse blootsvoets gaan ; en de straten so scherp sijn / datse niet wel konnen gebuikt warden / sonder de voeten swaerlyk te beschadigen. Daar sijn'er

shjn' er nog andere / die soo sware kruisen dragen / dat sy daar onder als blijven beleggen. Ook en sijn dit niet altyd gemeene lieden / want men bind'er selfs van de voornaamste onder. Dese laten sijh dooz vele van haer huisgenoten versellen / die vermond shjn / en het aangesigt bedekt hebben / om van niemand gekend te worden. Dese luiden dragen wijn / ashn / en andere dingen voor dese voetvaardige / die dikwils voor dooz op straat ter neder ballen / dooz de pijnen en moe-
pelykheden / die se sig selve aan doen.

Dese boeten worden gemeenlyk haer dooz de Viegtvaders opgelegd / en ballen somtjdgs soo streng / dat die gene / wortke die heest uitgestaan / selden een jaer daar na in't leven blyse. Hier van daan was het / dat den Puncius / die in den jaer sesstienhonderd negen en t'seventig / tot Madrid / van wegen den Paus resideerde / aan alle de Viegtvaders verboden had / deselbe in't toehoemende iemand op te leggen. En vermits men egter sederd dien tja vele gesien heest / die dese kostydinge on-der gingen / soo heest men reden van te onderstellen / dat de soodanige het selve veel eer uit eigen beweginge / als dooz aanradinge van an-dere gedaan hebben.

Van het begin van de goede weeke af / tot aan den dag van Quasi-modo / kan man niet uit sijn huis gaan / sonder een groot getal van diergelyke Penitenten te ontmoeten / dewelke sig op den Goeden vrydag alle in een ommegang / of Processie / vertoonen. Hier by komt / dat de Dames op desen dag meer opgetoid sijn / dan of sy trouwen souden. Sy stellen sig op haer Balcons vercierd met schoone ta-pyten / en kussens na proportie ; ja men siet in dese gelegenheid somtjdgs in een huis meer als honderd van dese Dames. De Processie begint gemeenlyk ten vier ure 's abonds / en is ten acht ure nog niet geendigd ; sijndt het getal van menschen / dat daar gesien word / niet om uit te dzukken.

In die gene / waar van wp legenwoordig spreken / bevond sig den Koning / Don Juan / de Cardinaelen / de Gesanten / de Grandes / de Hovelingen / en voor de rest alle aansienlyke luiden van het Hof / en van de Stad / ieder met een witte wasschen kaarse in de hand / en der selven huisgenoten / die ten grooten getale waren / dragen alle toortsen en flambauwen / 't welk een schoone verlichtinge gaf. In dese Processie sag men alle de Kruisen en Bannieren met floers bedekt / ook waren er vele trommelen op deselbe maniere toegesield / op dewelke geslagen wierde eben eens / als of 'er een Veldoverste overleden was / en de Trompetters bliesen van gelijken droelige voisen. Des Konings Lijswagt / bestaande uit vier Compagnien van verscheide Nationen / te weten Bouzondiers / Spanjaarden / Duiters / en die de La Lan-cilla / droegen haer wapenen met rouw bekleed / en sleepten die langs de aarde. Waar waren ook sekere werktuigen op tonneelen verheven / verbeeldende de verborgheden van het leven en sterben van onsen Heiligmaker. De Heelden / die dit vertoonden / waren van een

Die ge-
meenlyk
streng is,
datse geen
jaar daar
na leven.

Groot
getal der
selven tot
Madrid.

Welke sig
alle opden
goeden
Vrydag in
Processie
vertonen.

Voorbeeld
van eene
die seer
plegtelijc
was.

By welke
ook sekere
my Peri-
culen
Beelden
wierden
gesien-

natuurlyke groote / maar alle seer qualijk gemaakt / en nog erger gekleed: En onder dese waren'er soo swaer / darse van honderd mannen moesten gedragen worden ; en van de soodanige sijn'er wonderelyk beel / om dat een ieder Parochie de sijne heeft. Onder anderen was'er de Heilige Maagd die na Egypten vlugte / sittende op een Esel / die seer pragtig was uitgedost / sijnde het dektkleed van den selven niet schoone peerluk gestikte / hoe wel het voorz de rest seer swaer en plomp was.

Onge-
meenen
pragtigen
omme-
gang, op
den Sacra-
mentsdag.

Hog moet ik u Ed. seggen / dat ik het Peest van het Heilige Sacrament gesien hebben / hetwelke hier seer plegtelyk gevield wozd. Men doed'er een algemeenen ommegang / bestaande uit alle Parochien/ en uit alle de Geestelijken / die hier in een uitnemend groot getal sijn. De straten / waar door deselue passeren moet / worden met Capytten behangen / die waارlyk de schoonste van de werelde sijn / niet alleen ten opsigt van die van de Kroon / die soo wel als de andere by dese geleghtheid gesien worden ; maar selfs ten opsigt van duisend andere / die particuliere personen toekomen / en mede soo schoon sijn alsse behooren. Alle de Balcons sijn sonder realien / bedekt met de voorschiven Capytten / daar kostelyke kussens op leggen / en boven welke Balcons verhemeldsel sijn. Hog is'er een seilwerk over de straat gespannen / dat van de eene syde van deselue tot de ander gaat / om te beletten dat de stralen der Sonne niet en verbeelen.

Op dit Seilwerk word water gegooten / ten einde het dieg te mee koelte geven sou. De straten sijn alle met sand bestrooid / dat seer nat is gemaakt / en geheel met bloemen bedekt / soo dat men niet anders als op deselue gaat. De Rustplaatsen sijn by uitstekkenheid groot / en op het allerheerlijchst vercierd en opgeschild.

Waar by
den Ko-
ning , het
gansche
Hof , en
alle luiden
van aan
sien tegen-
woordig
warchen.

Geen vrouwen altoos gaan in dese Processie. Den Koning was'er een kleed aan hebbende van swarte en glimpende taf / geborduurd met blauwe en witte syde. De mouwen in tegendeel waren van wit taf / en geborduurd met blauwe syde / en swarte Agathsteen ; syde by uitstekkenheid lang / en van booren open. Sijn mantel had hy om den arm / en sijn Ordre van Goud en Edelgesteenten / aan hetwelke een klein geitje van Diamanten hing / aan den hals. Ook had hy boucles van Diamanten op sijn schoenen en housebanden / een grooten hoedband om den hoed / die hy na een glanz gaf als de Sonne / Nessens een knoop van Diamanten / waart mee den hoed was opgebonden / en onder die knoop hing een perel / die de Peregrine noemmen / en die soo groot is als een middelmatige peer / en van deselue gedgante. De Spanjaarden seggen / dat dese de allerschoonste is / die ooit in Europa gesien is / en dat soo wel de wateringe / als andere hedenigheden van deselue / volmaakt sijn. Het gansche Hof / sonder eenige uitsonderinge / volgde het Sacrament. De Raden van alle de respectieve Collegien / gingen / sonder eenig regard te nemen op den voortgang / soo als het voorquam / hebbende witte waschen haarsen in haare han-

handen. Den Koning had'er mede een / en ging aldernaast agter het Tabernahel / daar het Sacrament was. En dit was waerlyk een van de schoonste ceremonien / die men sien konde.

Ik merke hier aan / dat alle de Edelluisten van de Kamer / ieder een groote gouden sleutel aan haar syde hadden / synde die van des Koning's Kamer / in dewelke sy na haat welgevallen gaan kommen. Ook waren'er verscheide Ridders van Malta / die alle een kruis van haar Ordre / synde van Hollands linnen / op haar mantels geboordued hadden.

't Was omtrent twee uren na de middag / eer dat de Processie was weder gekeerd / en wanneer deselbe voor by het Paleis passeerde / soo wierden'er een meenigte van Huurpyljen ageschoten.

Den Koning was de Processie gaen binden tot Sancta Maria / synde een Kerk niet verre van het Paleis. Alle de Dames van aansien / doen op desen dag haar somer habit aan. Men sietse op haar beste opgeschikt op de Balcons / hebbende gansche kozven met bloemen / en boutellien met welickende wateren / by sigh / diese onder den hoop werpen / wanneer de Processie voor by komt. Gemeenlyk sijn de drie Compagnien Gardes van den Koning / op desen tyd in het nieuw gekleed.

Wanneer het Heilige Sacrament weer inde Kerk gekomen is / soo gaat een ieder na sijn huis eeten / om sig daar na by de Autos te laten binden. Dit sijn Tragedien waar van het voorwerp wel godbzugtig is / maar die op een gansch mislyke en bzeemde wijse gespeeld worden. Men vertoondse in het Hof / of in de straat van den President van soodanigen Conseil of Haadgvergaderinge / dewelke het selve toekomt. Den Koning komt'er / en alle persoonen van aansien ontsangen 'sdaags te vooren briesjes / om sig daar te laten vinden. Men heeft reden om sig te verwonderen / wanneer men siet / hoe grooten getal flambauwen dat in deselbe word ontflooken / opeen tyd wanneer de Sonne haar Stralen Lyngt op de Comedianten schiet / en wegens syn groote hette de waschhaarsen als boter doed smelten. Maar het ergste van allen is / dat'er de impertinentste stukken van de wereld gespeeld worden; Hoedanig sonder twyffel dat gene is / hetwelke ik tegenwoordig gaa verhalen.

De Ridders van S. Jacob / segge sij / waren by den anderen vergaderd / en onsen Saligmaker quam / en bad haat / dat sy hem in haar Ordre wille nemen. Deel onder haar waren'er die het selve wel wilden toelaten / maar de oudste beweerden het tegendeel / haar luisten vertoonende het ongelijk dat men de Ordre aan sou doen / mits daer in een persoon te ontfangen / die in een geringe staat gebooren was: dat sijn Vader een arme Schreinwicker geweest was / en sijn moeder de kost met napen gewonnen had. Ons Heer verwegte een lange tyd met ongeduld / ongerust synde wat resolutie men hier over nemouen sou: Eindelyk besloot men / hoewel met eenige tegenhald / ons

Autos,
synde een
leeker slag
van Tra-
gedien, na
't eindigen
van dese
Processie
gehouden.

Voorbeeld
van eene,
die leet
imperti-
nent was.

282 Nieuwe Historische Reisbeschrijvinge van

Heere sijn verzoek af te slaan; maar men gaf niet een / een abdij / om dese swartigheid weg te nemen / hier in bestaande dat men exp̄ de Ordre van Christus voor hem opregten sou / synde die van Portugal/ gelijk w̄ elders gesegd hebben / en hier mee toonde sig elk voldaan te sijn.

Nader aan
merkinge
hier over.

Niemand moet sig egter verbeelden / dat dit geschied uit quaataardigheid / of uit veragtinge voor den Godsdienst / ter contrarie souden sp liever sterven / als in het allerminste in gebzecke te blijven / aangaande het respect datse daar voor schuldig sijn / ten minsten volgens haare lijder gedachten. Maar myn's voordeels komt het daar van daan / datse te grooten agtinge voor de Ordre van S. Jacob / synde de voornaamste onder de Spaanse / en te grooten veragtinge voor die van Christus hebben / synde die van de Portugiesen ; en datse slechts het selve hier mee willen verbeelden : hoewel dit mede niet nalaat / soo ligtvaardig / als prophaan te sijn. Dese Autos duren een maand / en men heeft er overvloed van Constituren / en Gepsde wateren / en die'er ook seer wel te passe komen / want men sterft er als van hette / en met verstuikt van het stof en vuiligheden.

Belacche-
lijke Pro-
cessie van
een Paus,
en festig
Cardina-
len.

Lust u nog een ander vertooninge te sien / siet daar een die w̄ ontmoeten / soo ras de voorgaande geelindigd was. Op waren na het Praido uit wandelen gereden / en hadden het geluk van den Nuncijs van den Paus / en den Ambassadeur van Venetien te ontmoeten / wanneer w̄ een staags een grote illuminatie langs een allée sagen komen / en ter selver tijd festig Cardinalen verschijnen / sittende op Muilelsels / vercierd met haar gewoone kleederen / en roode hoeden. Da dese volgde de Paus / die gedzagen werd in een Machine / ombangen met groote voet Capijten. Hy sat onder een verhemeldsel in een fanteuil / sijn Wijter en de Sleutels van S. Pieter lagen op een kussen / hy sig hebbende een Wijwaterbat / vol water van Orange bloesems / waar mee hy al de wereld bespoede. De Processie ging met groote staatigheid / en wanneer tot aan het einde van het Praido gekomen was / soo begonnen de Heeren Cardinalen elst om stryd haare best te doen / om door duisend ratsen en poestemakieren sijn Heiligeit te verhuren. Sommige wierpen haare hoeden over de bomen / en verboegden sig met een geswindheid onder deselbe / om die weer op haare hoofden te doen valLEN. Andere gingen op de sadels van haare Muilelsels regt over einde staan / en deeden haare soothart loopen / als sp honden. En een grooten toelop van Volk / kon niet anders als een groot gebolg van dit illustre geselschap maken.

Waar over
den Nun-
cius ver-
stoord
word.

Op vraagden den Nuncijs / wat dit seggen wilde / en hy gaf toe antwoord / sulks niet te weten / maar wel dat hem dese plaisanterie niet aan stond / en dat hy in deselbe niet vond dat goed was. Hy sond dan om te vernemen / waar dit Sacro Collegio van daan quam / en verstand / dat het een Feestdag vande Bakkers was / die alle jaren gewoon waren dese heerlyke plegtelykheid te verrichten. Den Nun-

cijus

J. Lampinet inv: fec
Belachelyke Processe, van een Paus, en seszig Cardinaelen.

Geological Proceedings and their first edition numbers

elug had groote begeerte / om deselve door een salve van een deel strok-
slagen te verstooren / en had alreeds aan sijn dienaars ordre gegeben/
om het voorzchreven spel te beginnen / maar w^t interceder den vo^o
dese onnosele menschen / die geen ander oogmerk hadden / als dit haart
Feest na gewoonte te celebrieren. Iemand evenwel gehoorz hebbende
de ordres die'er gegeben waren / om haar luidr ruste en vermaak te
stooren / waar schouwde den Paus / en de Cardinalen van dit alles;
't welk oorsaak was / dat dese Feest aantonds was afgebrooken;
en w^t van het verdere vermaak / 't welk w^t in het aanschouwen van
deselbe genoten hadden / verstooken.

Nog is' er een ander Processie / op den dag van Feste Dieu / die
niet min belachelyk is als de voorgaande / en eer na het werk van een
deel sotten / als van redelijke menschen / laat staan van ware God-
bzeugtige schijnt te gelijken.

Aan het hoofd van dese Processie gaat een groot meenigte van per-
soonien / in machinen van bordpapier / welke reusen en andere mon-
sters verbeeldten / en op het geluid van de voorzchreven instrumenten /
dansen en springen / en honderd grimassen maken / meer bequaam om
het gepeupel van lacchen te doen versten / als tot eenige devotie te
bewegen.

Nog een
ander, niet
min be-
spottelijk
als de voor-
gaande.

Onder alle dese verschrikkelijke gedaantens / is' er een Serpent van
een verbaalijke groote / het welke men op raderen steld / en de men-
schen die in dese machine sijn / doen dit beest / 't welk van bordpapier
gemaakt is / bewegen / waar dooz het dan somtjds den hoed / of wat
anders / van die gene die het selve naderen / afneemt / 't welk dan een
schrik veroozaakt in de kinderen / of andere menschen die dit noit ge-
sien hebben.

Dit Serpent noemen sp Tarasca / van het soo genaamde Taras-
con in Provence ; dooz dien men segd / dat voor desen in het bosch van
Tarascon een groot Serpent geweest is / 't welk alsoo grooten w^pand
en verholger van de menschen was / als dat gene 't welk Eva in 't
Paradys verleide ; en dat de Heilige Martha dit Monster dooz haar
gebeden overwonnen / en met haar gordel gestrangleert heeft.

Wel is' waart / dat de Bootsgesellen van Provence / die op de Re-
viere de Rhone baren / tot Valence in het Dauphine / somtjds een dier-
gelyke vertooninge maken / en de kindere en swangere vrouwen van
gelyken met de figuur van soodanigen Serpent / dat sp Tarasque noe-
men / en langs de straten leiden / verschrikken. Maar indien de Span-
jaarden dit gochelspel van die van Provence geleerd hebben / soo moe-
sten sp sig ook tot geen ander oogmerk / als dese daart van bedienen /
dat is / op een dag van bzeugde daar mee haar vermaak te nemen /
maar geensins soodanigen misbruikt daar van te maken / en dat noch
op een tyd / wanneer men al sijn kragten behooerde in te spannen / om
den Schepper van den Hemel en Aarde waerdiglyk te verheerlyken en
te dienen.

Klugt van
het Ser-
pent Ta-
rasca,

Dit quam my eveneens voor / als wanneer de Slammerg / by 't
Eclipsen der Maan / een groot gedruis maken / uit vrees dat een
Dzaak de Maan sal verblinden / gelijk den Ridder Chardin / en andere
hebben aangemerkt.

Spanse
Kersnagt.

Niet min belachelijck / om niet te seggen van ergerlijck / is de ge-
woonte / die de Spanjaarden op Kersnagt onderhouden. De Mon-
niken en andere Kercklyke personen / vertoonten in het Chooz van haer
luidre Kerken verscheide Comedien en Klugten / voort en onder de Misce/
die ter middernacht woord gehouden. Hy verkleeden sig in Vrouw-
klederen / of deguiseren sich op een ander wyse / settende op haat aan-
gesicht alderhande hakkussen / of mom-aangesichten / even eens als
de jongheid in Frankryk / tot Venetien / en elders / in 't laaste van
den Vastenavond dord / en mengen het geluid der Hauboisen en Trom-
melen onder dat van de Orgelen. Na eenige Ceremonien gepleegde
hebben / doense een Procescie in de Kerke / sonder sig te ontmasqueren /
dansende en springende / en deselve posturen doende maken aande beel-
tenissen van de Heilige Maagd / van Sint Josep / van een klein Je-
sus Kindje / dat sy op een bed dragen. En wanneer men haar over dit
alles te reden steld / en so wel de buitensporigheid als ongerymtheid daar
van aanwyft / soo ontschuldigense sig mit het voorbeeld van David /
seggende dat die mede gedanst ende gespeeld hadde / wanneer hy sig voor
den Heere verheugde.

Aardig ge-
val van de
Marqui-
sinne de
los Veles,
en een
Heilig uit
Gallicien.

Doo eben seiden wp / dat'er Kerken waren / na welke men Bre-
vaarden deede / om van seekere siekten genesen te worden; legenwoor-
dig moet ik u Ed. een voorbeeld verhalen / dat daar mee eeni-
ge over een komst heeft / en buiten dat / van wegen sijn vermaakelijkh-
heid / wel waardig is verhaald te worden. De Sparjaarden / gelyk
wp reeds gesegt / en met verscheiden voorbeelden getoond hebben / sijn
tot verwonderen / ja tot walgens toe / hygeloosigh / en die gebreke
schuld somtijds soo wel bp de grootste / als bp de kleinste. De Mar-
quisinne de Los Veles op een sekeren tyd seer kraek synde geworden/
en niet anders denkende / als te fullen sterben / sond na Gallicien om
seekere Heilige / de naam hebbende van Mirakelen te kunnen doen / en
in 't midden van het gebergte van Gallicien woonende. Maar den
weg seer verre en morp'lyk synde / soo gebeurde het / dat de Marqui-
sinne / sonder het mirakel van desen Heilig / ja selver voort sijn komste/
genesen was. Egter wist men den dag wanneer hy kommen soude / en
de geselde Marquisinne verwachte hem just ter selver tyd / wanneer haer
Heef / Don Ferdinand de Toledo / die in Vlaanderen was geweest /
en van wegen haer onpasselijkhed haar tot hier toe niet had kunnen
opwachten / haar voort de eerstemaal de bisite ging geven. Het volk
van de Marquisinne Don Ferdinand niet kennende / die eenige jaren
was van huis g'weest / en egter wetende dat het omtrent het uit was/
wanneer dien Heilig kom'n moest / sagen Don Ferdinand voort den
verwachten Heilig aan / sonder te examineren dat nog sijn jaren / nog

sijn gedzag / eenige gelijkenis had om Mirakelen te doen. Hy open-
den de groote poort / en luiden een klok / om tot een teeken van sijn
komste te verstrekken / als dooz de Marquissinne was geordonneert.
Alle de Queugnaas en jonge Dogters quamen hem ontsangen / ieder
met een wasschen kaars in haer hand. Sommige wierpen sijg voor
hem op haar knien / en wilden hem niet laten passeren / voor dat hy
haar de benedictie gegeven had. Don Ferdinand merende dol te wo-
den van wegen sulken onthaal / niet wetende of hy sliep / dan of hy
betoverd was / en wat hy sig verbeelden / soo en konde hy op de saake
niet komen. Hy mogt seggen wat hy wilde / niemand gaf hem ge-
hoor / soo groot waren tusseng het geluid ende het gedrang van dese
menschen. Die gene die het digte by hem waren / deeden hem haar
Paternosters aantallen / en die'er verder af waren / wierpense hem
met meenigte na het hoofd. De allerpbergste en debootste/begosten
hem stukken uit sijn mantel en kleeren te snijden / en in dese plaatse
was het dat Don Ferdinand begost te vreesen / dat men hem selber
sou aanslukken scheuren / om te grootter overvloed van Heilige Bell-
guien te hebben. Ook was het op desen thd / dat de Marquissinne /
in een grooten draagstoel van vier personen / onsen Heilig wierd in 't
gemoed gebragt / dewelke siende wat'er gaande was / en haer Neef
in desen staat erkennende / soodanig uitberste van lacchen / dat ieder
een geloosden dat het haar kragten / die nog niet ten eenemaal her-
steld waren / te boven ging. Hoe het voorz de rest met onsen Heilig
uit Gallieen is afgelopen / hebbende mocht niet waardig geagt daar
na te inquireren.

Men is hier in een gedurige vrees / dat sommige menschen het
Paasch-feest niet wel vieren mogten / en hierom is het dat ieder Prie-
ster in sijn Parochie ronde doet / en den Huigbader vraagt hoe veel
Communicanten hy tot synent heeft : by na op deselve wijs als de
Predikanten in Holland enelders doen. Dit gedaan sijnde / teckend
hy dit aan op sijn register / en word aan ieder / van die geene
die ter communie sijn geweest / een klein gedrukt brieftje gegeven/ten
einde sy het selvs daar door souden kunnen bewijzen. Als nu den dag
van Quasi modo verschenen is / soo gaat den gemelten Priester alle
die brieftjes aan de huisen ophalen / te weeten / soo veel als're volgens
het getal op sijn register daar van gehouden / wesen moeten ; en soo
die alle niet worden gebonden / soo word'er een sterk ondersoek ge-
daan / na die geene die'er ontþphen / en niet ter Communie sijn ge-
weest / die van wel mogen staan maken op een degelyke reprimende.
Maar de arme / en die uit lichaams swakhed niet ter Commu-
nie kunnen gaan / legen als dan een kred voor haer deur / en word
haar deselbe in een schoone Processie toegebrant.

Diet daar / myn Herr / het gene ik A Ed. aangaande de dingen/
aan 't hoofd van onsen Bylef gewild had voor te dzagen ; en alsook ik
niet.

Nauwe
toeligt
omtrete
het vieren
van het
Paasch-
Feest:

286 Nieuwe Historische Reisbeschrijvinge van
met en twyffele of dese staalties sullen genoeg sijn om van de rest te
komen oordeelen ; wel verstaande soo verre het selve op het plegen van
haar devotien / en uiterlyken Godsdienst / indien het anders soo ge-
naamt mag wazden / betrekkelijk is / latende de rest voor hem / die
een kenner van herten en nieren is / en aan wie men alleen verpligt is
rekenschap daar van te geven : Soo ben en blijve

MYN HEER, &c.

TWAALF-

TWAAKFDE BRIEF.

Van den Aard , Zeden , Gewoon-
tens , Taal , Kleedinge der Span-
jaarden , &c.

MYN HEER,

Et opschijf van desen Wijf geest alleen genoeg te kennen / de noodsakelykheid die'er is / om dese dingen te weeten. Want indien andersing in eenigh gebat het spreckwoord waaragtig is / quod ignoti nulla cupido, dat onbekend onbemind is : soo meen ik dat het selve omtrent het tegenwoordige meer als olt te pas komt. Want behalven het vermaak dat de bespiegelinge van dese dingen mee brengt / soo streekt'er ook soo als ik eben seide / een absolute noodsakelykheid in / dat men kennis van deselbe hebbé / indien men olt gedachten heest / van met luiden die dese dingen raken / om te gaan / of van der selven staat en gelegenheid te oordeelen / en uit dit alles soo wel sijn voordeel als vermaak te trekken.

't Is een gewoonte van meest alle de Schryvers / de gebreken van dese of gene Natié / dat is / die by de eene meer doosstelen / of gemeender sijn / als by de andere / op het hatelijcke voort te stellen / by voorbeeld / de traagheid van een Ouitser / de jalourghed van een Italién / de voorbarigheid van een Fransman / en soo vervolgens : sonder sig veel te bekommern / om de goede hoedanigheden van dese Landaarden / na verdiensten voor te stellen : Komende dit daar van daan / dat sp van een ander Landaard / en haart manieren van doen strijdig tegen die alle sijn.

Egter kan men niet ontkennen / dat bysondere Natiën bysondere neigingen hebben en selfs ook gebreken / die in de eene meer ende in de andere minder doosstelen / gelijk de voorbeelden soo even van ons aangetrokken / alreeds in 't algemeen te kennen geben.

Men moet dan / om van dit alles een regtmatig oordeel te vellen / op twee dingen agtinge geben / en op de sake selfs / en op de oorsachen die daar toe contribueren.

Inleidinge

Misflag
van veele
Schryvers;
in het ra-
xeren van
andere
Natiën.

Bysondere
Natiën
hebben by-
sondere
neigingen.

Belangende de oorsachen / de Geneesheeren hebben al over lange Oor laken.
XXXI.

uit welke
delle ver-
scheident-
heid van
daan
komt.

aangemerkt / ende dagelijksche ontvindinge houd' er de hand aan / dat
by na elk mensch in 't besonder van een besondere imborst en geseldheid
is ; de eene blp / de ander dzoesgeestig ; de eene meer genegen tot den
oorlog / de andere tot de studie / en soo verholgens : wat wonder dan
dat men ook diergelyken in dese of gene Nation siet ?

Twee dingen meer is dat, tot dit onderscheid wel voornoamlijc con-
tribueren ; den aard van het Land daer sulke Luiden woonen / waar
onder noedsakelijc de getempertheid van de lucht / en de hoedanighed
van het voedsel dat wy gebuiken / moeten gerekend worden : ten tweee-
den de opvoedinge / die aan de tedere jongheid / het sy door de ouders /
of ook door andere op verscheiden maniere veel gegeben word.

Ten opsigt van het eerste / soo is het een kennelijcke waatheid / dat
een warme / suivere / en dunne lucht / de lewendige geesten wel helder-
der / wakkerder / blugger / en dunner maakt / als eene die met strijdige
hoedanigheden is aangedaan.

Temperie Coeli , Corpusque animusque juvatur.

Opvoe-
dinge en
zeden, hoe
strijdig by
verschei-
den Land-
aarden.

Sagt Obidius / sprekende van een Lucht / die volkommen wel getem-
pert was ; en ik sou de minste zwachigheid niet maken / om'er mutatur
of by te voegen / of voor in plaats te stellen / siende op de veranderinge /
die in deselbe woerd waargenomen. Het selve diend ten opsigt van ons
voedsel / bestaande in spys en drank / te worden aangemerkt. En
van hoe grooten gewigt de opvoedinge en gewoonte omtrent alle dese
dingen sijn / en wat veranderinge datse aan deselbe toezingen / blijkt ner-
geng klaarder uit / als uit de strijdige effecten die dageleijks daar uit
voorkomen ; die ditzwyls so verre gaan / dat ten en deselbe saak by de eene
Landaard voor galanterie / en by de andere voor een capitale misdaad
sal gehouden worden / als ten exemplē de dzonkenschap van een Duit-
ser / die by een Spanjaard soo hoog genomen wordt / dat iemand hem
daar mee betigtigende / die misdaad niet als met des aanleggers dood
versoend kan worden.

Om dit nu tot de sake selfs / dat is / tot den aard de Spanjaarden over
te brengen / soo moet men weeten dat de Spanjaarden altyd voortster /
groots / en eerfugtig versleten sijn ; en men kan'er ook onmogelijc een
ander schets van geben. Dese eerfugtigheid is met seekre staatigheid
vermengd / en sy dryven deselbe tot soo hogen top / dat men die een
buitensporige hovaardie kan noemen. Seekre Spanjaard tot Parys
studerende in Humanioribus, gebraagd synē wat de Vreele was ? gas
met een gracieit / aan sijn Landaard elgen / tot antwoord : Dat men
in sijn Land niet wist wat vreele was : Maar misschien soo seer om sijn
onkunde daar mee te bedekken / als om sijn eerfugt te laten blijken.
Maar inderdaad soo sijnē kloekmoedig / sonder rogtans reukeloos te
sijn : woerdende dit van sommige opgenomen / als osse effectie niet
stout genoeg soude sijn. Hog sijn sy seer waaksugtig / en tot gram-
schap

Aard en
eigen-
schappen
der Span-
jaarden ;
in 't alge-
meen be-
schreven.

schap genegen / sonder dat sp blyk geben van sich terwes aan te trekken. Voor de rest sijnse milddadig / en seer matigh in 't gebruik van spyse en dzank / maar al te hoogmoedig in voorspoet / en vry neer slag-
tig als 't haar qualijk gaet. **S**p bidden de vrouwelijke herte als aan/
so dat haar verstand / 't welk andersins seer goed is / niet altyd genoeg-
saam deel heeft in de keur diese van haar luiden Mercilessen doen. **S**p
sijn in haar armoede geduldig in den hoogsten gzaad / en weeten die op
een seer eerlijke wyse te verbergen / maar ook sijnse seer eigensinnig /
leug / en hoovaardig; willende liever als Soldaat / haar gansche le-
ven op schildwagt staan / ja selfs gebrek en honger lyden / als sig tot
eenig handwerk of anderen arbeid / begeven ; oogdeelende dit al te
slaafs en beneden haar satsoen te sijn. Voor de rest luiden van eet / en
die haar woodt houden / al was het met gebaart van haar leven. **S**p
sijn van een groot en lebendig verstand / begrijpen een saak seer lichte-
lijk / en dzukken fig op een seer bequaeme wyse uit / en dat met weinig
woorden! Ook sijnse voorsichtig / en niet baatsoekende / maar uitste-
kende jalouys / geen goede huishouders / gebeinst / bygelobig / en op
haar manier seer goede Catholyken. **S**p maken versen sonder eenige
moeite / en souden tot de beste wetenschappen bequaam sijn / indien sp
het de moeite waardig agten van haar werk daar van te maken. **S**p
sijn grootmoedig / verheven van geest / ernstig van nature / en heb-
ben seker ontsagh voor de Dames / dat elders niet gebonden word.
Haar manieren sijn seer beset / en vol gemaaktheid / ook sijn sp seer
voor ingenomen met haar eigen verdiensten / en agten die van andere
niet na regtmatigheid. Haar kloekmoedigheid bestaat in sig dapper op
haar tegenweer te houden / sonder achterwaarts te gaan / of het ge-
baar te vresen ; maar sp sijn geen Ieshebbeng van het selve te gaan soe-
ken / ook sijnse in de nature daar toe niet genegen / spruitende dit
veel meer uit haar luisder oordeel / als uit eenige vreesgagteghed / ver-
mydende het gebaart / om dat sp het kennen. Haar grootste gebrek is /
myng's oordeels / haar al te groote begeerte om sig te wzeeken / synde
de middelen die sy daar toe aanwenden / en de manieren van doen / ten
eenemaal strijdig met het Christendom / en met de eerlijkhed. Je-
mand haar beleedigd hebbende / soo doense den selben vermoorden ; en
als sp selve iemand beleedigd hebben / soo doen sp van gelijken / uit
vrees dat die haar sal voorkomen ; wel weetende dat haar het selve lot
te beurt sou ballen / indiense hem de tyd gaven van sijn gelegenheid
waar te nemen. **S**p meenen sich hier van genoegsaam te konnen ver-
schoonen / met voor te wenden / dat haar vryand heel eerste voordeel heb-
bende gensor / sp sich selfs van het tweede moeten verscheren : Dat
sy / wanneerse daar omtrent in gebreeke bleven / haar elgen aansien
souden benadeelen : Dat men niet iemand die u smaad en hoon heeft
aangedaan niet wagten moet / of hem de minste uitstel geben : Dat
men sich in staat moet stellen van hem te straffen / sonder soo dwaas te
sijn / van hem met de helste van het gebaart te deelen / Ec. En terwyl die

Haar
grootste
gebrek is
hoovaardie
en wraak-
gierigheid

Wat reden
ly tot ver-
scheninge
van dit
laatste by-
brengen.

290 Nieuwe Historische Reisbeschrijvinge van

Kerken en
Kloosters
dienen tot
openlijke
schuil-
plaatsen
der Moor-
denaars.

quaad by na nooit / of immers heel selden / in Spanjen word gesleast / so word het daar dooz als geooploofd en betrachtigd ; te meer om dat het voorrecht der Kerken en Kloosters ten grooten deele daar in bestaat / dat sp een veilige schuilplaats aan de misvadige verstreken ; en dat dese haare schelmtukken / soo veel als mogelijk is / bedrijven dichte by het Heiligtum / ten einde daese na't volbrengen van deselve / niet veel wegge souden hebben af te leggen / om by den Autaar te komen : ja men siet het selue dikwils gevat dooz een moordenaar / met de bebloede docht daar hy soo even een neerlag mee heeft gedaan / in de hand. Maat van alle dese dingen sal ik U Ed. in 't vervolg nader verslag doen / en alles mit daorschijnende voorbeelden ophelderen.

Lijtsge-
ftalte, en
kleedinge
der Span-
jaarden.

Sijn niet
geel van
naturen ,
maar wor-
den ver-
brand
door de
Sonne.
Kleine
voeten, een
sonderlin-
ge schoon-
heid inde
Spanje
Vrouwen,

Om nu ook iets van haar gestalte en kleedinge te seggen / de Spanjaarden syn doorgaans mager / klein van postuur / en sijn van ge- daante ; en behalve datse scrap van hoosd sijn / soo hebbense regelmatige trekkien in het aangesicht / schoone oogen / welgemaakte handen ; maaec de huid is / wegens de hette van het climaat geel en verbrand van coul ure. Ik segge niet opset / dat de huid der Spanjaarden soodanig is / wegens de hette van het climaat / om dese Natie niet geen andere te confonderen / die van naturen swart of tanig sijn / als by voorbeeld de Mooren / en Mulatten : want haare kinderen alse gebooren / en eerst dooz de lucht verbrand sijn / sijn soo wit als kinderen van de blankste Natie van Europa. Sy hebben gaten een lichten gang / disti- ke kuiten / en kleine voeten. Insonderheid word dit laatste in de vrou- weijke Sexe als iets bpsonders en noedsakelyks / ten opzicht van haare schoonheid / aangemerkt ; en komen sy hier ten eenemaal in over een met de gewoonte der Chinesen : oock meene ik datse sich ten voorschre- ven einde van het eigenste middel / dat is / van kleine schoenen / of de voeten op een andere wijse te prangen / dienen. Sy hebben niet gaten dat men sich poeperd / maar snijden de haireen recht af / scheiden sie op de syden van het hoofd / en strijkense achter de ooren. Sy dragen groote hoeden / met swart taffetas bekleed / een kraag leelyker en onge- makkelijker als een lobbe / altoos een swart kleed / en in plaats van ordinarij hembdgmouwen maken sp die van swart tabijn of taffetas. Doch hebben sp een degen die buitensporig lang is / en een mantel van swart geschildert laken daar over / hangende mouwen / en behalven den degen noch een dolk of poignaard. En om de waacheld te seggen / alle dese toestel beder so de gestalte van een mensch soodanig dat men sich verwonderen moet / en het schynd dat sp de misslykste kleedinge onder alle hebben uitgesocht / soo weinig kan sich het gesicht van een vreemde- ling daar toe wennen.

Lust u eens de kleedinge van een Guap te sien / dat is / van iemand die van Galanterie / en van bzaaf te sijn / professie maakt / siet daar een patroon / soo als het my op sekeren tyd vertoond wierd. Sijn haireen (want U Ed. moet weten dat ik soo wel van den Guap als van syn kleeren spreek) waren op het midden van syn hoosd gescheiden / ach-

Vreemde
toestel van
een Guap.

ter met een blouw linte vast gebonden / dat vier vingeren breed / en twee ellen lang was / ten volle na syn lengte afhangende. Hy hadde een hooch van swart fluweel / die met bups of sijs knoppen / boven syn knie was vast gemaakte / sonder welke te ontsoen / het onmogelyk sou syn geweest / die uit of aan te trekken / sonder deselbe in duisend stukken te scheuren ; soo enge woerden die doorgaans hier te Lande gemaakt. Sijn vest was soo kort datse niet tot aan syn sakken hing. Hy hadde een wambais aan met lange schoten / van swart fluwrel / dat doozsneden was / met afhangende mouwen / die vier vingeren breed waren. De rechte mouwen van het wambais waren van wit Satijn / geboorduurd met geslechten / en in plaats dat de hembedg'mouwen van lywaat souden syn / soo warense van swart taffetas seer dik en breed / en de manchetten van het selve. Sijn mantel was van swart laken / en dooz dien hy een Guap was / had hy die om syn arm geslingerd / om dat sulks meer Galant staat / met een Broquel in deselbe hand / om welche hy de mantel had. Dit Broquel is een soort van een seer lichte schild / in welker midden een stale punt is. Insonderheid dragen sy deselbe / wan-neer sy des nagts op goed of quaad gelukt uit gaan. In de andere hand hadde hy een degen / langer als een halve pick / en soude men van het yser dat aan het gevest was / wel een klein boorst-harnas hebben kunnen maken. Dooz dien nu dese degens soo lang syn / dat men die uit de schede niet sou kunnen trekken / of men moest de lengte van een Beus hebben / soo sijn de scheden daar van voordanig gemaakt / dat sy sich openen / wan-neer men met de vinger op een deer drukt. Hy hadde ook een poignaard die seer smal van lemmet was / vast gemaakt aan sijn gordel na de rugge toe. Sijn kraag van bordpapier / overtrokken met sijn Lywaat / hield hem den hals soo stys / dat hy sijn hoofd buigen noch drapen kon. Niets / dunkt my / is' er belachelijker / als soo een hals krage ; want het is noch lobbe / noch rabat / noch dasse / en se gelijkt / om soo te spreken / nergens na / je verbeelt ten hoochsten / en maakt de menschen diese dragen wanstallig. Sijn hoed was verbaalijk groot / de bol platachtig / den rand met swart taffetas bekleed / en op deselbe een rouwband / soo lang als die van een man / wiens vrouw eerst overleden is : en dit was een teeken van de aller grootste Galanterye. Ja die gene die haar werk maken om in dit soort van saken voorz andere uit te munten / dragen niet eens hoeden met randen / heel min met pluimen / of met silver en goude linten : Maar secken slechts een dik en breed snoers op haar hoofd / en schikken sich daer mede voordanig op / datse eer na een spook / als na een mensch gelijkenen. De dese had schoenen aan van Spaangleder / soo dun als daar de beste handschoenen van woerden gemaakte / en niet tegenstaande de koude / geheel doozsneden / sluitende wat meer is soo vast om syn voeten / dat het schreef als osse gelijmd waren / en dat hy geen hielen had. Hy was seer sterk geparfumeert / sijnde dit ook alle de Spanjaarden. Als dese Messieurs u komen begroeten / soo leggen sy de beenen heupswoeg over

Kleedinge
der Wedu-
wen.

De kleedinge der Weduwen heeft oock iets bysonders. Ik sag' er eer-
ne van aansien / welkers tabbaards lijf was van swarte stoffe / haar
rok van deselbe / en daar over een soort van een boven hembd van dun
doek / dat beneden haar knien quam. Haar mouwen waren lang / en
over de handen toegesloten. Het boven hembd was op haar tabbaards
lijf vast gemaakt / en door dien het van vooren niet geplooid was / ge-
leek het wel een slabbe. Op haar hoofd hadse een stuk swart tas / dat
haar aagesicht omringde / en men sou gedachte hebben / dat het een
hulsel van een Nonne was / ten sp het dun en doorschijnende was ge-
weest. Het selue bedekte ook haar borst / en hing laget als de einden
van haar tabbaards lijf. Men konde haar hoofd-hair geheel niet sien/
als synde ten eenemaal onder dat tas verborgen. Op dzoeg een groo-
te sluper van swart tassetas / die haar tot aande voeten toe bedekte / en
boven op die sluper had sp een hoed / welkers randen seer breit waren/
en met syde koozden onder haar kin toegeknoot. Maar dese en dza-
gense niet / ten waarse ergens op reis waten.

Sodanig segge ih / is het kleet der Weduwen / en Quegnas of Gou-
vernanten ; synde volgens het begijp dat ih'er van hebbe / soo wan-
stallig / dat men'er / sonder lafhertig te syn / een schrik van krijgen
sou / wel verstaande van het kleed / maar niet van die gene die'er in-
steekt / 't welk dikhwijs het bevalligste scheepsel van de wereld is. Ech-
ter mogen sp dien busien routh niet afleggen / voor datse het geluk heb-
ben / van weer heetrouwde te syn.

Op wat
wyle die
den dood
van haar
mans
moeten
betrueuen.

En vermits wyl nu op het chapiter der Weduwen syn / soo moet ih
Met Ed. seggen / op wat manier men deselbe hier te Lande dwingd / den
dood van haar man te betweenen / den welken sp misschien gedurende
syn gansche leven / nooit recht van herten hebben beminid gehad : synde
het hier mee aldus gelegen. Het eerste jaar van den routh moeten sp in
een kamert blijven / die geheel met swart behangen is / en in welke de
son niet een enkele straal kan schieten. In dese halve of heele geban-
genissen sittense met de beenen kruiswyse onder het lyp / op een kleine
Matelas van Hollands llywaat. Dit jaar dus geelindigd synde / be-
gevense sig in een kamert die niet grysse stoffe bekleed is. Maar in de-
selue mogen sy noch Spiegels / noch Schilderien / noch Cabinetten /
noch frape Cafels / noch eenig Silberwerk hebben / ook durven sp
gansch geen Juweelen dragen / en dooz al niet anders als swarte klee-
ren. En hoe stemmig sp oock van haar selfs mogen syn / soo moeten sp
in desen staat soo afgsonderd leven / dat haar ziele reeds in de andere
wereld schijnd te syn. Maar men heest aangemerkt / dat dit uitstee-
kend groot bedwang somthyds oorsaak is geweest / dat veel Dames / die
ryk en jeugdig waren / de gelegenheid van te heetrouwen te gretiger heb-
ben waargenomen / om van dese moeylykheden ontslagen te syn / en
haar tyd met aangenamer besigheden te passeren.

Maar

Maar siet daar de kleedinge der Spaanse Dames / wanneerse in
haar deshabillé / dat is / huylslike kleederen sijn. Die geene / waar
van ik U Ed. het model geve / was op de volgende wijse opgeschikt. Sy
hadde geen hulsel altoog op haar hoofd / ende het hair dat swart en
glinsterende was / was aan wedergheden gescheiden / makende twee
groot scheelen / die achter aan een derde waren vast gemaakt. Sy
had een Napelse Bozstrook / of Camisole aan / bestaande uit bloemen
van verschelde verwen op een gouden grond / sluitende seer net om haar
lichaam en armen / tot aan de handen / en de knopen daar van waren
van Esnerauben en van Diamanten. Haar rok was van groen fluweel /
geboord met Spaanse genaerde kanten. Op haar schouderen had sp
een Manteltje van fluweel van een buurverbige coulour / met Hermij-
nen bont gevoederd. Dese mantels dienen haar op dese wijse / als
onse Dames de zwarte slingers van tassetas / behalven dat sp beter voe-
gen / en ook breeder en langer sijn ; en als sp willen / kunnen sp die op
haar hoofd setten / en haar aangesicht daar mee bedekken. En op
dese wijse sijn alle de Dames van aansien binnen 't huis gekleed. Maar
met al dit optoisel / 't welk om de waachheit te seggen / wel een prach-
tige nalatigheid genaamt magh woorden / sijn de Spaanse Vrouwtjes
traag van aard / houden bysonder veel van lang te slapen / Ec.

Maar a propos van het slapen / soodiente ik U Ed. ook wel iets van
haar nactgewaad / waar in sp dese actie of inactie vereichten / te seg-
gen. Want of het wel een manspersoon / oock selfs een hoeder
niet geoorslooso is / in de slaapkamer van een vrouw te komen /
insonderheit wanneer sp noch te bedde sijn : soo hadde ik nogtans
het gelukt / van kennis aan een sekere Dame te hebben / die my het
volgende daar van verhaalde. Sy besoche op seekeren tyd een Spaan-
se Dame / noch by haar bed synde / en vondse in dit toestel. Sy lag
te bedde / blootshoofds synde / sonder enige muts / of hulsel. De
hairen waren op het middien van het hoofd gescheiden / achter met een
lint 't samen gebonden / en in een rood tassetas sakje gestoken. Haar
hembd was seer sijn en bzeed / wel gelykende na het Choophembd van
ten Priesier ; de mouwen daar van waren soo wyd als die van de man
hemden / en aan de hand g sloten met knoopjes van Diamanten. In
plaats van boordsel aan den hals en mouwen / waren daar gestikte
bloemen van blauwe en blesch coulourige syde aan. Noch hadde sp
hoben mouwtjes van wit doosneden tassetas / en een meenigte kleine
oorkussentjes by sig / welkvers slopen met linnen waren toegebonden /
en vercierd met hooge fyne kanten. Ook hadde sp een kussen op haar
voeten / van goude en fyde Spaanse Point / of gesteeken kant / dat
seer schoon was. Het Ledtkant was van verguld koper / daar Woore
of Elpenbeene appellejes op stonden / en het hoofden einde van het sel-
ve had vier ryn van koperen vergulde pylaartjes / die wonderlyk wel
waren uitgewerkt.

Huylslike
kleedinge
der Spaau-
se Dames.

En der sel-
ven ge-
waad.

Sa datse permisse had versocht om op te staan / dede sp de sleutel uit

der groote sorgvuldighed in het bedenken, en niet doen sien van haar vachten. Misbruik van Blancketel.

der trecken/ ende grendels daer voor schuiven/ waanneer se haar hou-sen aan wouw doen. De Dame/ uit wiens rapport ik dit verhale/ vragde haar/ waarom sp sig soodanig op liet sluiten? De antwoord was/ dat sp boozseker wist/ dat'er Spaense Edelluide omrent wa-ren/ en dat sp liever sterben wilde/ als die haer voeten te laten sien. Preemid quam dat dese Dame voorz/ die van diergelyken mode niet wiste/ en wanneer haar die op haar versoek getoond werden/ soo ver-klaarde se/ kinderen van ses jaer gesien te hebben/ die deselbe niet kleinder hadden; synde dit/ gelijk w^p reeds gesegd hebben/ een van de voornaemste schoonheden der Spaense Vrouwtjes/ of immers dat by dien Landvaerd daer voorz w^ord gehouden. Soo dza sp was opgestaen/ nam sp een kopje/ dat vol coodsel was/ met een groot pinceel. Hier mede bestreeke sich niet alleen op de wangen/ op de kin/ onder de neus/ boven de wenkbrauwen/ en aan de lellekens van haar ooren; maar bemoste ook daar mede het blanenste van haar handen/ de vingeren/ ja selfs haar schouders; en seide vervolgens dat men dat alle avonden de-de/ wanneer men te bed ging en ook des morgens waanneer men op stond: Dat sp haer niet blankette/ of wit maakte/ en dat sp het ge-bruk van het coodsel ook wel soude willen nalaten/ maar dat dat soo gemeen was/ dat men het selve niet wel sou kunnen nalaten/ om dat men busten dat/ hoe schoon van couleur men ook mogt wesen/ altoog bleek en siertelyk by andere sou schynen/ wanneer men dese plaatzen niet met rood had aengestreeken.

Rousieren wat het is:

Een van haar Vrouwen verookte haer van het hoofd tot de voeten/ met uitenemende schoone Pastilles/ van welke sp den damp over dese Dame dede swieren; een ander rousseerde haar; synde dit een woord dat sp daer toe gebuztken/ en soo veel seggen wil/ dat sp het water van Ocanje bloesemen in haer mond nemen/ en haer tanden slustende/ het selve op die Dames/ als een regen/ doen vallen. Ondertussen sei de Spaense Dame/ dat geen ding de tanden soo seer bediers/ als dit wa-ter/ 't welk die het beste gewaer werden/ die'er de Dames in maniere voorschreven mee bespoepen/ hoewel het water in sich selve daer door te aengenamer reukt gaf. Dooz my/ ik soude/ indien ik een Dame was/ het voor een vreemde en gansch onaengename saek hou-den/ op soodanigen wijse van een oude toetebel bespoeid/ of liever be-spoegen te worden: en op die wijse wiers het van de Koninginne van Spanjen/ te weeten de eerste Gemalinne van Karel de Tweede/ 't welk een Franse Dame was ook genomen; niet kommende verdragen/ dat haer Camarera Mayor, de Hertoginne van Tercia Rova/ haer in dier-boegen sou mishandelen.

My kerent ons weder tot den aert der Spanjaerden/ die gelijk w^p gesegt hebben/ haer armoede (want men moet weeten dat het grootste gedeelte arm en hovaerdig is/ hoewel 't nogtans veel Capitale huisen onderlopen) niet alleen met grote lydsaamheid verdragen/ maar ook door sekere grootsen en statigen swier weeten te bedekken. Tot de Boeren inclusiv

treed een ieder op de maat / daart en boven sijn dese kinkels soo begerig om wat nieuwste horen / dat het schijnd als of haer gansche welwesen daer aen gelegen was. Men siet'er somtijds / insonderheid wanneer men op reis is / een meenigte van diergelyke / sonder verlof daer toe te vragen / in syn kamert horen / die geen schoenen aen haer voeten hebben / maer in plaat van die een stuk van een ondeugende vilt / met couwen om deselbe vast gemaakt / die u na allerhande nieuws vragen; en als gy haer daer op geantwoord hebt / soo makense allerhande aenmerkingen daer over / in welke men waerlyk een sonderlinge lebendighed / en een doordringend oordeel bespeuren kan.

Maer nog iet wes' bande kleedinge en het gedzag der Drouwen. Voor eenige jaren dzoegense nog hoepels onder haer kleederen / die onder de naem van Garde infans beheld waren. Dese waren soo beestig groot / dat haer / en ook andere verdeelden. Selsz waren'er geen deuren groot genoeg / om met deselbe daer door te gaen. Onse Noordhollandse Voerinnetjes met haer dikke wongen / waren'er maer wisselwasjes by. Maer tegenwoordig hebben sy deselbe afgeschaft / en dragense niet dan alſſe voor den Koning of de Koninginne verschynnen. Doch gemeenlyk / als sy door de Stad gaen / hebben sy Sacristains, dewelke om soo te spreken / kinderen van de Garde Infans / of Vertugadins sijn: synde van ijserdraed gemaekt / dat rondom de middel gaet. Daer aen sijn linnen / welke nog een ring van deselbe stoffe dragen / die wat wijder is / en lager afhangt; en op die wijze hebben sy vys of seg hoepels om het lyf / die tot aen den grond toe hangen / en daer de rolikken op rusten.

Van dese rokken dragen sy wonderlyk veel / en sonder het te sien / sou men qualijk kunnen gloeden / hoe sulke kleine schepsels / als doorgaens de Spaense Drouwintjes sijn / sig daer mee kunnen beladen. Haer bovenrok is altoog van zwart raffetas / of grijs en effen grof grain / met een groote ploy een weinig hoger als de knie / die rondom de rok gaet. Wanneer men haer vraegd / waer toe dat diend? / so gebent sy tot antwoord / dat het is om die te verlengen / wanncerē van onderen vergeten is. De Koninginne Moeder had die altijd aen haer rokken / soo wel als andere / ook worden deselbe van de Carmelites in Spanijs / eben soo wel als in Spanjen gedragen. Maer ten opsigte van de Damcs / niet tegenstaende de contrarie reden die sy daer van geben / soo is het by haer veel eer een gewoonte die sy navolgen / als een suinighed / waer vanse sig quanswijs willen bedienen; synde sy niet eeng soo spaersaem als sy voorzegen / latende sommige van haer dikkels twee ja drie nieuwe rokken / in een week maken.

Dese rokken sijn vooy / en op de syden soo lang / dat sy op die beide plaatsen een groot end slypen / maer nooit agter / daer sy even aen de aerde raken. Van vooren willen sy'er als op treden / ten einde haer voeten niet souden gesien worden / synde dit de deelen van haer lichaem / die sy op het zorgvuldigste bedekken. En men houd'ec hier volkomelijks.

Groots, en
nieuws-
gierigheid
der Spaan-
se Boeren.

Garde in-
fants, wat
het voor
een soort
van bloe-
dinge is?

Groot ge-
tal van
rokken,
die by de
Spaense
Vrouwintjes
gedragen
worden.

Der selven-
fatsoen.

lyk vooy / dat als een Dame alles aan een Cavallier vergund heeft / sp hem van haer uiterste genegentheid en inwilliginge versekerd / doo het vertoonen van hare voeten. Ook moet men bekennen / dat er geen aardiger nog kleinder sijn / als de hare / gelijk ik reeds gesegd hebbe. Haer schoenen sijn van swart Spaensleer / op gecoulened tass. tas doos-sneden / ten eenemael sonder hielen / en soo digt sluitende als een handschoen. Wanneer sp gaan / schijnt het of sp vlogen / en ense Vrouwtjes souden die wyse van sig voort te setten / misschien in geen honderd jaren leeren. Want onder dit gaen / indien men het soo mag noemen/ sluiten sp haer elleboog digt tegen haer lyf aan / en maken een beweginge / even als of sp op het lyf gleden.

Onder dese evene en ongepluyde rok dragen sp nog een douzein andere elik om het schoonste / van seer kostelyke stoffen / en tot boven toe geboord met goude / of silveren kanten / en galonnen. En niet tegenstaende ik hier van een douzein spreke / het welke U Ed. misschien wat vreemd sal vooy komen / gelijk her my in het eerste ook selver dee / soo en behoefd U Ed. nochtans niet te gedenken / dat ik desaek vergroote/ of anders dan op een gansch eigentlyke wyse daer van spreke. Dog in het heerste van de somer dragen sp'er maer seben of agt / onder welke nog eenige van fluweel en swart Satijn sijn. Daer en boven hebben sp het geheele jaer dooz nog een witten rok onder alle de andere / den welken sp in haer tael Sabenagua noemen. Dese sijn gemaekt van die schoone Engelse kanten / of Mousselin / met doortrokken goud geborduurd / en soo wyt / dat sp vier ellen in de ronte hebben. Ik heb'er gesien / die vyf ja ses honderd Ryksdaalders gekost hadden.

Binnen's huis dragen sp de Sacristains / nog ook de Chapins niet: Sijnde dit laaste een soort van onderschoenen / van Brocade / of Fluweel gemaekt / onder versien met goude platen / die haer een halve voet hoger doen schijnen / als sp sijn. Maar als sp dese aan hebben / gaense seer qualyk / en het schijnd offe geduurig ballen fullen.

Sp hebben seer weinig baleynen in haer ryghysjes / en de breedste daer van sijn van een der depart van een Franse elie. Dese Rysses sijn van boren hoog genoeg / maer van agteren siet men tot op de helste van haer rug / dat ebenwiel / voor iemand die dit niet gewend is / niet seer bekoozlyk is / dooz dien sp alle verbaerlyk mager sijn / en het soude haer spijten / indiense selfs maer eenigsins aan de bette kant waren: wordende dit vooy een ontwyfflbaer gebrek van hare schoonheid gereukt. Daer en boven zynse seer bruin / waer uit ik U Ed. laet ooz-deelen / wat uitwerkinge die syne swarte huid / die als over het gebeente is heen gespannen / vooy iemand wieng neiginge tot het tegenderel strekt hebben moet. Eenige evenwel hebbe ik gesien / die een seer levendige en natuurlyke verwe hadden. Ook hebbense by na alle seer redere en regelmatige trekken sooy van het aengesicht / als van andere ledematten. In haer gemeene swier van doen / en in alle haer actien / munt letwes uit dat na het minnesel sweemd / en haer aengeboren aert is/ daer

En koste-
lij Eheid.

Chapins,
een seker
soort van
schoeney.

Mager-
heid / en
geen / een
schoon-
heid onder
de Spaan-
se Vrou-
wen.

daer niet minder als vreemd van. Het is een schoonheid onder haer geen boesem te hebben / ook dragen sy van jongs af sorge / het uitpuilen daer van te beletten : En wanneer die begint te zweilen / leggen sy daer kleine lode platen op / en swagtelien haer lichaem / even als een kind dat gebakerd wordt : waer door sy den boesem so glad hebben als een blad papier / uitgesondert de gaten / of holligheden / die door de magerheid daar is verwekt worden. Haer handen sijn sonder gebrek / als wessende klein / wit / en wel besneden / en haer groote mouwen / diese van boven de handen vast maken / doen deseelve nog kleinder lykenen. Dese mouwen sijn van tassetas van allerhande betwe / eben als die van de Heidinnen / hebbende boven dien Manchettes met seer bzeede kanten. Haer Tabbaerds lycs is gemeenlyk van goude of silvere stoffen / gemengd met lebendige couleuren. De Mouwen daer van sijn nauw / en in plaats van die van het hembd komen er andere uit van tassetas.

De Spanjaarden hebben in 't algemeen die soette glorie van seer sijn lijwaat te willen hebben / en men vind'er die ses grosagtige hembden kunnen koopen / en liever een sijn hebben / niet tegenstaende sy op het bed moeten blijven leggen / terwyl het selve gewassen en gedroogt wort ; ten waer sp ondertussen haer kleederen over haer bloote lichaem wilden aentreken / hetwelke men daer niet selden siet gebeuren. Nog word dit syne lijwaat daer seer mishandeld / wanneer sy het lateu waschen. De Vrouwen leggen het op scherpe en hockige steenen / en beuklen het met sware stokslagen / waer door het dan op honderd plaatzen doorkoxyden wordt. Selvs kan men'er geen keur van dit slagh van menschen hebben / want alle die schepsels daer gewoon sijn op een wijse te handelen. Luiden van aensien hebben nogtans seer schoon lycwaed / maer alle de andere by na geheel niet / synde het selve daer sert dier en weitzig.

Ih kome nogmaels tot de kleedinge van de Dames / waer van andere dingen / die my tusSEN beiden inde gedachten quamen / my een andermael hebben doen awijken. Sy dragen om haer hals een kant van groene of roode zijde / ook wel van silver of goud. Sy hebben geheele gordels van Medallen / en Relique doosjes / sijnde veel Kerken daer die in so grooten meenigte niet gevonden worden. Nog dragen sy een koorde van de rene of de ander Oede / het zp van Franciscus / van de Carmeliten / of van iemand anders. Deselbe bestaen uit een klein koordeken / van swarte / witte / of bruine wol / dat rondom haer lyc gaet / en tot op het einde van de rok ashant. In het selve sijn veel knoopjes / die gemeenlyk met gesteenten worden aengewesen. Deze woerden gedragen door gelosten die sy aan iemand van die Heiligen gedaen hebben / maer de onderwerpen van diergelyke gelosten sijn dikwils soodanig / dat men sig sou schamen deseelve te verhalen.

Sy dragen veel Gesteenten / en van de schoonste die men sien kan. Ocken hebben sy'et niet liegts een stelsel van / soo als de Dames hier

Fijn-Lij-
waad uit-
stekende
geestli-
meert in
Spanjen.

Spaanse
Vrouwen
dragen
veel Reli-
quien, en
koorden
van dese of
gene Or-
dere.

Gesteen-
ten, en ko-
stelijke Ju-
welen.

marr tot age / ja tot tien in 't getal / sommige van Dia-
manten / andere van Rubynen / Esmerauden / Paerlen / Turquois-
sen / en soo verholgens. Maar sy setten deselbe seer qualijk in / be-
dekkhen by na geheel den steen / soo dat men van deselbe maer een klein
gedeelte siet. Indien men haer de reden daer van vraegd / so geben sy tot
antwoord / dat haer het goud by na so waardig als de steenen scheen;
maer de regte reden is / om dat haer Goudsmeden die niet beter weeten
in te setten.

De Dames dragen groote Bouquetten boven aen
haar Tabbaerdg-lyven / van welke een snoer Peerlen / ook wel een tien
of twaelf Diamant strikken afhangen / welke sy op de zyde van het
lyf vast maken. Sy dragen noit snoeren om den hals / maer wel Bra-
celetten / of Armbanden / ook Lingen en Oorhangsels / die langer zijn
als een hand / en so swaer / dat het wonder is / hoe sy die dragen kunnen/
sonder dat het lelleken van haer ooz daer door wert afgescheurd. Ja'er
sy hangen aen haer ooz alles dat sy scrap agten / en ik heb'er gesien / die
een redelyke groote Horologie aen hadden / oock hangsloten van dierba-
re gestreenten / ja selfs die er Engelse welgewerkte steutels van goud of
silver aen hadden. Sy stellen het gene men Agnus Dei noemd op haer
mouwen / ook andere kleine beeldetjes / en niet alleen op haer mouwen/
maer ook op de schouders / en op andere plaetsen. Haer hoofden sijn
geheel met Poincons beladen / sommige gemaakt als kleine blieren/
andere als schoenlappers / van welke briesjes het gestreente de couleuren
uitmaekt.

Sy hullen of kappen sig op verscheiden wiesen / dog egter ebenwel
blootghoofs. Sy scheiden haer hairen / en plakken de scheelen op
haer boozhoofd / synde die hairen soo glad en glansterende / dat men /
sonder de saek te vergrooten / sig daer in sou kunnen spiegelen. Som-
wijlen settet sy een Patuik van valsche hairen op / die ten ultersten
qualijk is toegesteld / en uitgeheld op hare schouderen valt / alleen uit
vrees van die niet de hare / die seer schoon sijn / niet te vermengen.
Gemeenlyk maken sy van haer hairen vijf lagen / aen welke sy strik-
ken van linten binden / ook knopen sy die wel met Peerlen / en maken
die alle aen haer gozdel vast. Des Somers in huis zynde / winden sy
die in een sakse van gecoulied tassetas / dat niet hant van garen ver-
cied is. Nooit dragen sy mutsen / 't sy bp dag / of bp nagt. Ja heb
'er gesien die pluimen op haer hoofd hadden / als de kleine kinderen.
Dese pluimen sijn seer fyn / en besprengd met verscheide couleuren /
het welke haer effectue veel schoonder maekt.

De jonge Dogters van goeden huise / die aerdig sijn / worden
niet alleen seer wel gekleed / maer ook een Damas van aensien gege-
ven / dewelcke haer dan gemeenlyk besig houden / met borduurwerken
van goud en silver / of zyde te maken / van verscheide couleuren / om
aen de boordzen van haer hembden / aen den hals / of aen de armen te
setten; dog indien men deselbe niet seer nauw op den haspel past / en
haer

Hangen
alles aan
haar oo-
ren, datse
fray agter,
sels gou-
den Sleu-
tels en
Horolo-
gen.

Haar ver-
dere hoofd
cieraden.

Opvoe-
dinge der
jonge
Dogters.

haer haer eigen gang laet gaen / zoo zullen sy met de mond veel meer
weck spoeden / als met de handen / zynde seer klapagtig / en gansch
niet naerstig.

Chang diende ik u Ed. te seggen / op wat manier dese Dames ge-
woon sijn haer besoek te houden. Men siet er by de vpstig of sessigh in
een Gallerpe / daer onder sig niet een Cavalier be vindt. Alle sittense
op de grond / met de beenen kruiselings onder sig : Sijnde dit een seer
oude gewoonte / die de Spanjaerdz nog van de Mooren hebben over-
gehouden. Ook sittense op die eignste wjze aan tafel / en in de Kerk/
gelijk wjelders gesegd hebben. In dese t'samenkomsten sittense met
haar vys of seg by malkanderen / hebbende een silvere Hiertwagen in
het midden / daer gemeenlijc houtskolen van steenen van Glypen in
zijn / om geen pijn in het hoofd te verwekken / 't welk sekterlyk dooz
andere zou geschieden. Komt'er nu een Dame van buiten / om mede
in het geselschap te sijn / soo woz daer van dooz een Dwerg / of
Dwerginne / kennis gegeven / die het selve verrigtien / met haer eene
knie op de aerde leggende. Terstond staen alle de Dames van het ge-
selschap op / en de Dame van den huise gaet voor af / om die gene te
ontfangen / die haer komt bezoecken. Op kussen malkander niet in het
ontfangen ; misschien om datze de bewen die op haer aengesigt sijn /
niet souden beschadigen ; maer geben malkander in plaats van dien de
bloote hand.

In het onderhoud seggen zp tegen malkander gp / en sp / en noemen
malkander geen Mevrouw / Meijfrouw / Hoogheid / nog Excellec-
tie / maer alleen Donna Maria , Donna Clara , Donna Theresa , of zooze
anders mogen heeten. En wanmeer ik onder sogte / om wat reden sy
soo gemeensaem met malkander handelen / soo verstand ik dat het
selve was / om geen redenen van twst onder malkander te hebben ; en
sulks / om dat er verscheide wjzen sijn / op welke men met malkander
kan spreeken / dooz welke men / als men wil / het onderscheid van de
hoedanigheden der personen uitdunkt / als ook haer rang ; en sooda-
nigen onder scheid dikwyls niet wel te maken sijnde / zonder met meer
moerte als anders te spreeken / sy liever de voorschriften wjze van doen
hebben verhoren / sonder op alle die dingen agt te geben / om dese moerten
voor te komen. By dit alles moet men / als iets byzonders / byboe-
gen / dat luiden van die Character by na noit en mistrouwen / dat is /
datze dooz het houwelijkt noit in een minder geslagt overgaen / als het
hare / waer dooz sy dan alle luiden van aensien sijn en blijben.

De vrouwen van de Raedsheeren / en Palleyke Bediende / gaen 'tselfs
ook de Vrouwen van het Hof niet besoeken / en een man van een goed
geslagt / trouwd althyd niet een diergeleiche Dogter. Men siet daer
de Burgers 'zo niet met den Abel vermengen / als in Frankryk / en
op andere plaezen ; en daerom is het dat spmet veel wagen / al is het
dattse gemeensaem met malkander omme gaen.

Maer om weer tot ons besoek te komen / al was het dat'er honderd
P p 2 Da-

Plegtelyk-
heden in 't
besoek der
Spanse
Dames
onderhou-
den.

Op wat
wijle ly
malkan-
deren tire-
leren, ende
reden
waarom
sy loo ge-
meensaem
met mal-
kander
sijn ?

300 Nieuwe Historische Reisbeschrijvinge van
Dames na malkander quamen / en sig lieten aenmelden / soo soudē
alle de andere soo dikwils op staen / en selfs tot aende voorkamer als in
Processe gaan / om dese te ontfangen.

Alle sijnse in dese gelegenheid op het heerlykste opgeschikt / en hebben /
geleich ik creeds gesegd hebbe / veel kostelyke Gesleenten. Men vind'er
tafels / op welke men a l'Ombre speeld om groot geld / sonder veel gerugts.
te maken. Haar kaarten sijn soo dun als papice / en heel anders be-
schilderd als de onse. Als men een geheel spel daar van in sijn hand
heest / chijnt het maar een toegebouwen briesje te wezen / waar dooz
het een bedreiger zeer gemakkelijk sou vallen / een geheel spel / of maar
een kaarte drie of vier weg te steekhen.

Wat faken
in dese by
een kom-
sten ver-
handeld
worden.
Lof der
Spanne
Vrouwen.

In dese by-een-komsten word gesproken van al wat'er nieuwts is /
soo aan het Hof als in de Stad. Den ommegang dieze onder mal-
kander hebben is seer vermaetlyk / en men moet bekennen / dat zp een
zekere lebendigheid van geest hebben / tot dewelke andere niet komen
konnen. Sp zyn aanlokkiende en strelende / sp houden veel van ie-
mand te prys'en / en doen dat op een seer edelmoedige wyze / in welke
zeer veel verstand en voordeel uppunkt. Men moet sig verwonderen/
dat sp zoo grooten memorie hebben / te gelijk met sulken vlerigen en
vluggen geest. Sp hebben een zeer teer en gevoelig herte / selfs meer
als het wel behooerde te wesen. Sp lesen en schryven weinig / egter
doense groot voordeel met het weinige datse lesen / en het gene ze schry-
ven is ten eenemaal net en beknopte.

Kinder-
pokjes im
Spanjento-
niet ge-
vaarlijk, en
waarom?

De trekken van haar aangesigt zyn / zoo als ik gezegd hebbe / zeer
regelmatig en teder / hoewel haar groote magerheid die gene afkeerig
maakt / die dat niet gewoon zyn. Ook zynse bruin / en seer effen en
glad van vel. De kinderpokjes doen hier soo veel schade niet als el-
ders / dooz dien men weinig het die daar mede geteekend zyn. Ik
schryive dit toe aan de warmte / en aan de zuiverheid van de lucht / waar
dooz die stoffen te beter kunnen uitwasmen. Haar haiten sijn swar-
ter als Ebbenhout / en glinsterende als een spiegel / oock is het vel van
haar boorhoofd zoo blinkende dat men daar over verbaast moet staan/
te meer om dat het selve doogaans zoo sterkt is gespannen / dat men
niet kan gedenken / of zp moeter' er pyjn aan hebben. De meeste
Vrouwen schzappen haat wenkbauwen af / en laten die maar so breed
als een dzaad / maar het geen my nog wanstaalliger dunkt / is / dat
sp die met een szeke berwe / dwers over het voorhoofd / aan malkan-
der trekken / op dat de wenkbauwen tot malkander souden schynnen
te komen ; 't welk in haar sin een onvergelyklyke schoonheid is. Nog-
tang zyn'er veel onder haar / die daar geen smaak in vindien / en men
siet'er zonnige / die regelmatiger schoon zyn als de Franse / niet te-
genstaande haar mislyk hulsel / en weinig optopinge die sp by haar aan-
gesigte voegen. Maar ook in wat Land hebben de Vrouwen soo scho-
ne oogen als hier : Synde deselve soo lebendig en doordringende / en
syzkende een soo tederen en begrijpelyke taal / dat / indienst niet an-